

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 7.12.2010
COM(2010) 721 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО
СЪВЕТА**

Бъдещата роля на регионалните инициативи

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

Бъдещата роля на регионалните инициативи

1. КОНТЕКСТ

Регионалните инициативи бяха лансирани през пролетта на 2006 г. от Европейската група на регулаторите на електроенергия и природен газ (ERGEG) по искане на Европейската комисия като междинен етап на прехода от национални пазари на електроенергия и природен газ към единен енергиен пазар. Бяха създадени седем електроенергийни¹ и три газови зони.

Регионалните инициативи (РИ) предоставиха дискуссионен форум за въпросите от общ интерес за регулаторите, операторите на мрежи и останалите заинтересовани страни от съседните държави. По редица РИ се постигна напредък по широк кръг въпроси. Акцентът при електроенергийните зони беше върху управлението при претоварване, установяването на равновесие и постигането на прозрачност. При газовите региони се работеше по въпросите на взаимосвързаността, оперативната съвместимост, прозрачността, газоразпределителните центрове и сигурността на доставките.

Пет години след създаването на регионите Комисията смята за целесъобразно да оцени регионалните инициативи, за да прецени дали евентуална промяна в процесите, състава или управлението им би увеличила ефективността и приноса им към завършването на изграждането на вътрешния пазар. Такъв преглед би бил в съответствие и с влизането в сила на третия пакет по въпросите на вътрешния енергиен пазар (наричан по-долу „Третият енергиен пакет“)². Третият енергиен пакет предоставя нови инструменти за нормотворчество на европейско равнище чрез мрежови кодове, които Комисията, използвайки процедурата по комитология, би могла да направи задължителни, както и чрез промени в институционалната структура със създаването на Агенция за сътрудничество между европейските енергийни регулатори (ACER). Миналата година Комисията проведе проучване на регионалните инициативи³. Същевременно ERGEG представи стратегическия си документ за ролята на регионалните инициативи⁴. Някои заинтересовани страни публикуваха също така доклади за регионалното

---

¹ През 2008 г. беше създаден и Регион на енергийната общност.

² Вж. www.ec.europa.eu/energy/gas_electricity/third_legislative_package_en.htm, пакетът се състои от Директиви 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО, Регламент (ЕО) № 713/2009, Регламент (ЕО) № 714/2009 и Регламент (ЕО) № 715/2009.

³ Проучването е публикувано на сайта на ГД „Енергетика“: „From regional markets to a single European market“ [„От регионални пазари към единен европейски пазар“], април 2010 г.: www.ec.europa.eu/energy/gas_electricity/studies/electricity_en.htm

⁴ Strategy for delivering a more integrated European energy market: The role of the ERGEG Regional Initiatives. An ERGEG Conclusions Paper. E10-RIG-10-04, 21 май 2010 г. www.energy-regulators.eu/portal/page/portal/EER_HOME/EER_PUBLICATIONS/CEER_ERGEG_PAPERS/Cross-Sectoral/2010/E10-RIG-10-04_Strategy_Conclusions_21-May-10.pdf.

сътрудничество⁵, като от своя страна Комисията съвместно с ERGEG организираха през юли конференция за регионалните инициативи⁶.

Настоящото съобщение се основава на заключенията от проучването и дискусиите и има за цел да потърси становището на заинтересованите страни относно различните начини за увеличаване на ефективността на регионалните инициативи.

Вследствие на съобщението и в зависимост от реакциите на заинтересованите страни, които то би могло да породии, Комисията може да лансира инициатива въз основа на член 12, параграф 3 от регламента относно електроенергията и природния газ⁷. Съгласно посочения член Комисията може да определи наново обхванатата от съответната структура за регионално сътрудничество географска зона в контекста на по-широкия процес на реформиране на задачите и управлението на регионалните инициативи, за който ще допринесат всички заинтересовани страни (Комисията, ERGEG, ACER, операторите на преносни системи — ОПС, държавите-членки и заинтересованите страни) според съответната си роля и отговорности.

2. ЗАДАЧИ И ПРИОРИТЕТИ НА РЕГИОНАЛНИТЕ ИНИЦИАТИВИ

В голяма степен до този момент регионалните инициативи следваха подход „отдолу нагоре“, т.е. всеки регион самостоятелно определяше приоритетите си. Този доброволен подход има съществени предимства, тъй като позволява на регионите да насочат усилията си към специфичните за всеки един от тях проблеми. Газовият регион юг-югоизток например можа да се съсредоточи върху въпросите относно сигурността на доставките на природен газ вследствие на прекъсването им през януари 2009 г.

Подходът позволи и пилотното тестване на определени решения в рамките на даден регион преди прилагането им на други места. Решенията на проблемите със свързването на капацитетите между датския и немския пазар на електроенергия например бяха фактор за постигането на консенсус по отношение на ползата от свързването на капацитетите.

И накрая регионите въведоха мерките на ЕС с конкретно трансгранично измерение. Електроенергийните региони например положиха усилия за въвеждането на изискванията от насоките за управление при претоварване. Северозападният газов регион напредна с въвеждането на изискванията за прозрачност в допълнение към тези в Регламент 1775/2005. Без регионалния подход напредъкът в прилагането на разпоредбите би бил по-бавен или по-незначителен.

От друга страна доброволният подход „отдолу нагоре“ има и съществени недостатъци, както беше ясно от самото начало⁸. Заложен е рискът всеки регион да реши по свой начин сходни проблеми без недвусмислена перспектива за интеграция във времето. Ако всеки регион например разработи свой общ тържен център със специфична структура, управление и т.н., без да отчете конвергенцията със сходните структури в

---

⁵ Вж. например доклада на Eurelectric на адрес: <http://www.eurelectric.org/Download/Download.aspx?DocumentFileID=62455>.

⁶ Вж. http://www.energy-regulators.eu/portal/page/portal/EER_HOME/EER_INITIATIVES/Regional_Initiatives_Conferences/2010%20RI%20Conference

⁷ Вж. Регламент (ЕО) № 714/2009 и Регламент (ЕО) № 715/2009.

⁸ Кое то наложи изготвянето на годишни доклади за съгласуване и конвергенция.

другите региони, дългосрочното изграждане на вътрешния енергиен пазар би могло да бъде изложено на риск.

Поръчаното от Комисията проучване установи, че липсата на ясен мандат за регионалните инициативи, както и други фактори, свързани между другото и с тяхното управление, не са позволили на регионалните инициативи да се възползват по най-ефективен начин от начертания подход „отдолу нагоре“.

Следователно, заедно с указанията в този раздел, на регионалните инициативи е необходимо да бъдат предоставени и допълнителни насоки за разгръщане.

Водещият принцип за регионалните инициативи би трябвало да бъде фокусиране върху областите, където те биха имали недвусмислена добавена стойност. Също така, при отчитането на ресурсните ограничения, би било за предпочитане работата да се съсредоточи върху малък набор от приоритети, по които е възможно да се постигне съществен напредък.

а. Въвеждане на достиженията на правото на ЕС и в частност на мрежовите кодове

В миналото регионалните инициативи в електроенергийния сектор посвещаваха много време на въвеждането на частите от достиженията на правото, изискващи трансгранично координиране (и по-специално трансграничното претоварване, разпределението на трансграничен капацитет и прозрачността). Въпреки осъществения по тези въпроси напредък, работата на регионалните инициативи все още не е довела до пълното привеждане в съответствие с изискванията на Регламент 1228/2003 от страна на държавите-членки. Поради тази причина през юни 2010 г. Комисията откри процедура при нарушение, като поиска от двадесет държави-членки да въведат и приложат незабавно правилата на единния пазар⁹. Следователно първостепенен приоритет на регионалните инициативи следва да бъде ускоряването на прилагането на Втория енергиен пакет¹⁰, т.е. въпросите, които налагат трансгранично координиране.

В бъдеще регионалните инициативи биха могли да имат роля не само при прилагането на специфични разпоредби от Третия енергиен пакет, а и при прилагането на законодателството, основано на Третия енергиен пакет, т.е. новите приложения към регламентите и мрежовите кодове. Когато кодовете бъдат одобрени чрез процедурата по комитология, те ще бъдат правно обвързващи и ще се причислят към достиженията на правото на ЕС. Тъй като процедурите по приемане могат да бъдат продължителни, ако регионалните инициативи започнат прилагането на елементите от мрежовите кодове, които се очаква да останат неизменни до окончателните стадии на процеса по приемане, това би могло да насърчи пазарната интеграция. В такъв случай регионалните инициативи трябва да гарантират, че ранното прилагане не изключва евентуални по-късни корекции. Регионите биха могли да следват свой ритъм при прилагането на трансграничните аспекти на достиженията на правото, стига разбира се всички да се вместят в изискания законов срок на прилагане.

Ранното прилагане от един регион би могло да представлява полезна „работилница“ за най-добрия начин за прилагане на кодовете, необходимото за това време и

---

⁹ Вж. съобщение за печата IP/10/836, 24 юни 2010 г.

¹⁰ Пакетът се състои от Директиви 2003/54/ЕО и 2003/55/ЕО и Регламенти (ЕО) № 1228/2003 и (ЕО) № 1775/2005.

практическите проблеми, които трябва да бъдат преодолени. Натрупаният опит може да улесни и ускори прилагането в останалите региони. Добри примери в това отношение е извършената до този момент работа в централнозападния електроенергиен регион по свързването на пазарите, както и в централноизточния електроенергиен регион по разпределянето на капацитета въз основа на потоците.

За да се избегне ситуацията даден регион да прилага или да тълкува някои разпоредби от достиженията на правото по различен или затрудняващ бъдещото интегриране с останалите региони начин, ACER следва активно да контролира съгласуваното прилагане на кодовете и останалото право във всички региони.

Всички регионални инициативи в електроенергийния сектор следва да се стремят към целта за пълно свързване на пазарите в ЕС до 2015 г. Свързването на пазарите е начин за засилване на пазарната интеграция, който ще бъде постигнат по-лесно (и следователно по-бързо), ако държавите, които все още не използват свързването на пазарите работят съвместно на регионално равнище за присъединяване към свързването на пазарите на равнище ЕС.

За природния газ — потенциалната роля на свързването на пазарите за засилване на пазарната интеграция между балансовите зони следва да бъде разгледана в рамките на обсъжданията за целевия модел на газовия пазар. Въз основа на работата на регулаторите свързването на пазарите би могло да се заложи за 2015 г. Някои необходими стъпки в тази насока като наличността на твърдо установен капацитет за ден и свързването на входящите и изходящи капацитети за образуването на интегрален капацитетен продукт от възел до възел са вече в ход.

За електроенергията — централнозападният регион и северният регион постигнаха пълно свързване на пазарите през ноември 2010 г. Те, следователно, са в челните редици при прилагането.

Все пак, начинът за свързване на пазарите на европейско равнище следва да бъде обсъден между регионите, например на форумите в Мадрид и Флоренция. Методът за свързване на пазарите следва също да бъде обсъден при първа възможност, така че да се избегнат технически проблеми на по-късен етап.

б. Регионални въпроси: Инфраструктурни инвестиции, регионално балансиране и сигурност на доставките

В зависимост от специфичните регионални пазарни условия, всеки регион ще трябва да работи по специфични за него въпроси, въпреки че тези въпроси могат в един момент да бъдат валидни и за други региони. В контекста на общата енергийна политика на ЕС приоритетни са следните въпроси: регионални инфраструктурни инвестиции, регионално балансиране и сигурност на доставките.

Комисията представи виждането си за нуждите на инфраструктурното развитие в своето съобщение¹¹ „Приоритети на енергийната инфраструктура до 2020 г. и след това — проект за интегрирана европейска енергийна мрежа“, в което предположи, че регионалните инициативи биха могли да играят ключова роля при определянето на

---

¹¹ Съобщение COM(2010) 677, 17.11.2010 г.
[http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/strategy/doc/com\(2010\)0677_en.pdf](http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/strategy/doc/com(2010)0677_en.pdf)

инфраструктурните приоритети за съответните региони и координирането на трансграничните инвестиции, обикновено в нови междусистемни връзки. За насърчаването на трансграничното инвестиране, инвестициите трябва да бъдат ясно определени, трябва да има подходяща регулаторна рамка и трябва свързаните с планирането и разрешаването въпроси да бъдат обсъдени. ACER има съществена роля за улесняване на сътрудничеството между регулаторите по регулаторните аспекти на инвестиционните решения. Регионалните инициативи могат също да улеснят процеса, тъй като със сътрудничеството на Комисията и ACER предоставят платформа за разглеждане на тези въпроси за регулаторите, ОПС, ползващите мрежите и държавите-членки. Необходимо е освен това да се запази възможността за обсъждане на въпросите в рамките на специално създадени условия извън обхвата на регионалните инициативи, когато по този начин по-ефективно и ефикасно се насърчава трансграничното инвестиране.

Този вид инвестиции могат също така да бъдат от особено значение за осигуряване на сигурни доставки (например инвестиции за осигуряване на подаване на природен газ в обратна посока). В регламента за сигурността на доставките на природен газ се признава необходимостта от регионално сътрудничество.

Работата по консолидирането на балансовите зони би могла да представлява допълнителен фокус за регионалните инициативи, като се отчетат резултатите от обсъжданията по целевия модел за пазар на природния газ.

И накрая, регионалното сътрудничество е ключово за засилване на интегрираността на мрежите, избягване на прекъсвания на снабдяването по технически причини и по-ефективното им преодоляване в случай на поява с минимални последици за потребителите и производителите.

в. Пилотно тестване

При въпросите, които все още не са обхванати от рамковите насоки и мрежовите кодове, регионалните инициативи могат да имат важна роля като „работилница“ за нови идеи. Крайният резултат на това пилотно тестване би могъл да бъде инициатива за изготвяне на нови обвързващи правила, например посредством нови мрежови кодове.

Регионалните пилотни проекти биха могли да бъдат полезни за ускоряване на интелигентните мрежи или на трансграничния пазар на дребно. Част от Европейския стратегически план за енергийните технологии, Европейската инициатива за електроенергийните мрежи определи рамка, съгласно която ENTSO-E представи подробна пътна карта за следващите години. Регионалните инициативи биха могли да играят полезна роля при изпълнението на научно-изследователските проекти (вж. пътната карта)¹². Очевидно и по други въпроси на регионите би трябвало да се позволи да провеждат пилотно тестване въз основа на специфичните регионални нужди.

3. БРОЙ НА РЕГИОНИТЕ

Електроенергийните региони бяха определени в Решение 2006/770/ЕО, с което бяха отменени приложените към Регламент 1228/2003 насоки за управление при

¹²

Вж. https://www.entsoe.eu/fileadmin/user_upload/library/news/EEGI_Implementation_plan_May_2010.pdf

претоварване¹³. Газовите региони все още не са официално посочени в правнообвързващо решение. Те бяха определени в резултат на неофициални консултации между Комисията, регулаторите, ОПС и останалите заинтересовани страни. Практиката показва, че газовите региони успяват да постигнат напредък въпреки липсата на официално решение за определяне на границите и задачите им.

За в бъдеще са възможни два варианта. Първият вариант е определяне в официално решение на границите и задачите на газовите региони. Основното предимство е избягването на дискусии и неопределеността, както и по-точното фиксиране на очакванията по отношение на държавите-членки и техните енергийни заинтересовани страни. Вторият вариант е продължаване с неофициалното определяне на газовите региони. Основното предимство е по-голяма гъвкавост на състава на регионите с времето и на техните задачи.

Освен по отношение на използваните за определянето на регионите инструменти въпроси възникват и във връзка със състава им. Той трябва да бъде определен в зависимост от задачите им. Ако целта на даден регион е да напредне по някои специфични приоритети, географският му облик трябва да е в съответствие с нея.

По отношение на електроенергията географският облик на регионите изглежда подходящ за работа по предложените по-горе приоритети, поради което видима причина за промяна на състава на настоящите седем региона няма. Когато с времето обаче бъдат разработени достатъчен брой междусистемни връзки за физическо свързване на съответните региони ще е целесъобразно вероятно регионът Франция-Обединеното кралство-Ирландия да бъде интегриран с централнозападния регион, а балтийският регион — със северния.

По отношение на природния газ са налице основателни причини за преобразуването на настоящия регион юг-югоизток. Поръчаното от Комисията проучване заключи, че „поради нееднаквите размери и различаващи се интереси на членовете, регионът (юг-югоизток) изглежда е пострадал повече от останалите от оттеглянето на доброволния и основан на сътрудничеството подход, характерен за РИ, което означава известна организационна хлабавост и липса на ангажираност“. Предвид значението за създаването на вътрешен газов пазар и гарантирането на сигурността на доставките от разгръщането на нова газова инфраструктура и нови междусистемни връзки Комисията предлага настоящият регион юг-югоизток да бъде разделен на три нови газови региона, включващи балтийските и северните държави, както следва:

- нов централноюжен регион: IT, AT, SK, SI, HU, RO, BG, EL;
- нов централноизточен регион: DE, PL, CZ, SK, AT;
- нов регион по BEMIP (План за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар): SE, FI, EE, LV, LT, PL, DE, DK.

Преобразуването на региона може временно да прекъсне работата му по оперативните въпроси. За предпочитане е обаче да се усъвършенства структурата и да се създадат нови, по-ефикасни региони, дори за това да са необходими месеци, вместо да се продължава със структура, която изглежда неподходяща за постигането на желаните резултати.

---

¹³ Решение на Комисията от 9 ноември 2006 г. за изменение приложението към Регламент (ЕО) № 1228/2003 г. относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия, ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 59–65.

Съществуват аргументи и за комбинирането на Италия с настоящия южен регион (обхващащ Франция и Иберийския полуостров), тъй като този регион например ще бъде основният входен пункт за природния газ от Северна Африка. Изменението ще се отрази положително върху циркулацията в този нов южен регион. Като държава, включена в два южни региона, Италия ще спомогне за осигуряването на необходимата кохерентност между тях.

В допълнение към въпросите във връзка с оформянето на пазара и прилагането на достиженията на правото на ЕС всеки регион следва да насочи усилията си за изграждането на нови междусистемни връзки.

Форматът на настоящия северозападен регион и участниците в него изглеждат подходящи и не е нужно да се променят.

Важно е да се посочи, че регионалните инициативи не трябва да изключват други форми на сътрудничество между ОПС, регулаторите или държавите-членки, като например инициативата на държавите с излаз на северните морета за морска мрежа, подписана от Германия, Обединеното кралство, Франция, Дания, Швеция, Нидерландия, Белгия, Ирландия и Люксембург. Фактът, че дадена държава-членка е част от регион не ѝ пречи да работи съвместно с една или повече други държави-членки от друг регион доколкото това сътрудничество не противоречи на работата на регионите.

Освен това, както предложи и ERGEG, има стабилни основания за сътрудничество междурегионално сътрудничество по въпроси като свързването на пазарите между централнозападните и северните държави. Такова сътрудничество обаче не би трябвало да води до отлагане на работата на регионите и предаването от тях материали. Ако един регион дава „добър пример“, би трябвало останалите региони да се стремят да го следват (като при необходимост се отчитат регионалните специфики).

Твърде е вероятно с времето да се наложи броят на регионите и техният състав да бъдат променени отново. Поне теоретично погледнато, регионите ще са изпълнили напълно предназначението си тогава, когато вече няма да има нужда от тях.

Редовна оценка на работата на регионите и на техния състав би могла да бъде направена на форумите във Флоренция и Мадрид.

4. УПРАВЛЕНИЕ

1. Структура на отделните региони

Настоящата управленска структура на регионалните инициативи се състои от три органа. Във всеки регион има Регионален координационен комитет (РКК), който включва всички национални регулаторни органи (НРР) на региона. РКК има ръководна роля в координирането на всички поставени на региона задачи, като освен това изготвя стратегията. В Изпълнителната група влизат НРР и основните заинтересовани страни. Тя предлага и се ангажира с предприемането на конкретни действия в отговор на приоритетите, определени от РКК. Освен тези органи, Групата на заинтересованите страни включва заинтересованите страни.

Проучването на регионалните инициативи откри необходимостта от повече насоки за политическо действие. Много често напредъкът на регионалните инициативи е обусловен от участието на националните правителства, тъй като, от една страна, се налага да се измени националната правна и регулационна рамка, а от друга — да се получи подкрепата на държавите-членки за трансграничните инфраструктурни проекти например. Участието на държавите-членки в регионалните инициативи би трябвало да минимизира и риска от възможно умножаване на форумите, водещо до създаването от страна на държавите-членки на специални структури извън регионалните инициативи.

Още от влизането си в сила ACER следва да играе активна роля в регионалните инициативи, така че да се осигури ефективност и съгласуваност на работата на отделните региони.

Комисията също следва да предостави насока за политическо действие с оглед ролята си да насърчава изграждането на вътрешен енергиен пазар и задължението да бъде пазител на Договорите и достиженията на правото на ЕС. Комисията трябва да може да прави предложения във връзка с всички нови задачи, поставени пред региона.

Управлението на регионалните инициативи трябва да бъде засилено чрез създаването на Регионален ръководен комитет (РПК), включващ ACER, Комисията, държавите-членки, регионалните регулатори и РКК, а също така и чрез включването в РКК на ACER и Комисията. РПК ще работи в две насоки: от една страна, за насърчаване и засилване на сътрудничеството на регионално равнище, както и за предоставяне на високо равнище на насока за действие във връзка с работния план за региона, който да бъде разработен от РКК в сътрудничество с този на ACER във връзка с открояването на политическите цели за осигуряване на сигурни доставки, конкурентоспособност и устойчивост, а от друга — за ускоряване на напредъка във въвеждането на мрежовите кодове, предвид новата роля на регионалните инициативи, чрез улесняване на изпълнението и насърчаване на ранното изпълнение на други проекти, както и чрез инфраструктурно развитие на регионално равнище. РПК би могъл да даде стимул на високо равнище за изпълнение, ако възникнат проблеми. Тясно регулаторните въпроси ще останат в компетентността на РКК.

Ако е целесъобразно и в зависимост от разглежданите въпроси и проекти РКК и РПК биха могли да поканят на заседанията си ОПС, енергийните борси или другите заинтересовани страни. Такова ранно участие на сектора би гарантирало, че всяка стратегия и решение за действие са реалистични и изпълними, като освен това би

успокоило тревогите, посочени в проучването на Комисията, че заинтересованите страни са привлечени на твърде късен етап.

Допълващата функция на Изпълнителната група и Групата на заинтересованите страни по отношение на дейността на РКК и РРК ще остане същата.

2. Междурегионално управление и съгласуваност

Важно е не само да има ясна регионална управленска структура, а и да се гарантира съгласуваността на работата на междурегионално равнище. До този момент ERGEG редовно публикува доклади за съгласуваност и сближаване, но не е ясно до каква степен регионите са се съобразявали с тях.

Работата на отделните региони ще бъде на първо време съгласувана посредством общи указания „отгоре надолу“, чийто конкретен облик ще бъдат рамковите указания и мрежовите кодове. Те на свой ред ще представляват внедряването по отношение на електроенергията на базовия модел, разработен от Специалната консултативна група на ERGEG. Освен това ще е необходимо да се контролира съгласуваното прилагане на мрежовите кодове на междурегионално равнище. Ако регионите работят по въпроси, които (все още) не са обхванати от мрежовите кодове, ще са необходими общи указания, за да не се изложи на риск изграждането на вътрешния енергиен пазар.

За постигането на междурегионална съгласуваност не е необходимо да се създава допълнителна структура. На първо място, участието на някои държави-членки в повече от един електроенергиен и газов регион е плод на съзнателен избор. Тези държави-членки автоматично ще имат тенденция да гарантират съгласуваността с оглед избягване на прилагането на различни решения от двете страни на границите. На второ място, ACER в тази връзка ще има съществена роля в допълнение към предоставената от Комисията насока за политика, включително чрез участието в новия RSC. Поради факта, че на форумите във Флоренция и Мадрид ще участват Комисията, ERGEG/ACER, Европейската мрежа от оператори на преносни системи (ENTSO), НРР, държавите-членки и търговските асоциации от сектора, тези форуми могат да служат и като подходящи платформи за предоставянето на регионите на насоки за действие, както и за контролиране на съгласуваността. И накрая, може да се окаже целесъобразно работните програми да бъдат изготвяни за една или няколко години напред. Програмите ще се изпращат на ACER, където ще се оценява доколко регионалните работни програми се съгласуват с останалите работни програми, рамковите указания и мрежовите кодове. В случай на разминавания ACER ще уведомява Комисията, така че тя да може да приеме задължителни правила за съответната работна програма (или работни програми) в съответствие с последното изречение на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 713/2009. Тази оценъчна функция на ACER трябва да бъде спомената в работната програма на агенцията. Съгласно член 7.3 от регламент за ACER, една от задачите на агенцията е да предоставя рамка за сътрудничество между националните регулатори. Освен това ACER трябва да надзирава регионалното сътрудничество на ОПС (член 6.9 от регламента за ACER). Изглежда целесъобразно, следователно, от март 2011 г. ACER да поеме ролята на ERGEG на координатор на регионалните инициативи. Както понастоящем прави ERGEG, ACER ще трябва да разчита на своите членове НРР да бъдат движещата сила зад регионалните инициативи.

Важно е също така работата на регионалните инициативи да се вписва в общата работа на ACER.

5. СЛЕДВАЩИ СЪПКИ

В настоящото съобщение се оценяват регионалните инициативи и приносът им, пет години след създаването им, за изграждането на вътрешен енергиен пазар. В него се съдържат възможни насоки за преразглеждане на ролята им, изясняване на членския им състав и засилване на ефективността им. Като етап от процеса за изграждане на истински интегриран единен енергиен пазар регионалните инициативи имат ключова роля в бъдещото оформяне на енергийната политика на ЕС, както и в насърчаването на изграждането на интегрирани енергийни мрежи с оглед потребностите на следващите десетилетия.

Комисията приканва Европейския парламент, Съвета и всички заинтересовани страни да изразят становището си по очертаните в настоящия документ насоки за действие до 15 февруари 2011 г.

Въз основа на получената информация, през втората половина на 2011 г. Комисията ще разгледа възможността за бъдещи законодателни инициативи или инициативи за действие с оглед засилване на регионалното сътрудничество.